

Таленты і прыхільнікі

КУСТ БЭЗУ, ШАКАЛАДНЫ ГАДЗІННІК І ТЭПЦІК НА ШЧАСЦЕ

Якія падарункі дораць глядачы любімым артыстам?

Ураджэнца Жодзіна **Яўгена ЛІТВІНКОВІЧА**, які стаў сапраўднай «зоркай» ва Украіне пасля удзелу ў тэлепраекце «Х-Фактар 3», паклоннікі вельмі любяць. У знак чаго часта робяць падарункі. Вось і зусім нядаўна больш як 50 удзельнікаў фан-клуба сустралі са сляваком і парадвалі таго найсмачнейшымі шашлыкамі ды мноствам незвычайных падарункаў. «Надарылі шмат чаго смачнага, — усміхаецца Яўген, — торты, джэм, мёд, чай. А яшчэ парадвалі, напрыклад, шакаладным гадзіннікам, вышываным партрэм, мікрафонам, зробленым з зярнятаў кавы, і цёплай коўдрай, адзін бок якой цалкам зроблены ў выглядзе калажу з маіх фотаздымкаў. Усе гэтыя настолькі шчыра, па-сяброўску, без пафасу — думаю, не перабольшу, калі скажу, што ў мяне самыя цудоўныя прыхільнікі, якія ўмеюць у патрэбны момант падтрымаць і зарадзіць энергіяй на новыя дасягненні! Я пастаянна адчуваю і насамрэч вельмі цюць гэтую падтрымку».

Чым яшчэ ўмеюць здзяліць паклоннікі, карэспандэнты «Звязды» даведліся ад папулярных беларускіх артыстаў.

— Апладыменты, выклік на біс, кветкі — вельмі хвалюючы момант, якога чакаеш, але і прэзенты бываюць. Першае, што успамінаецца — гэта вялікі фотаздымак матылька ў рамцы. Яго мне падарылі ў Белаазёрску 12 гадоў таму на фестывалі «Белаазёрская восень», — распавядае **спявачка ДАРЬЯ**. — У Добрушы на адным з выступленняў, здаецца, у 2006 годзе, мне падарылі чайны сервіз, якім я карыстаюся да сёння! Застануся ў памяці і дажджлівы Дзень горада ў Мазыры. Тады, як знарок, не працавала апаратура і не ўдавалася ніяк уключыць мінушнюю.

Спявала а капэла, а калі закончыла сваю праграму і пайшла за залону, да мяне падбеглі дзеці і са словамі: «Ты змагалася, як леў!» — падарылі цацкачана трыга за пажаданымі здароўя і далейшых поспехаў. Пасля аднаго з дабрачынных канцэртаў у маім доме «завёўся» дамавік — падарунак ад выхаванцаў інтэрната для дзяцей з асаблівасцямі развіцця.

Памятаеце, як фея-хросная зрабіла са сціплай Папалушкі сапраўднаму прынцыпу ў хрустальных туфліках?.. У адданых прыхільніках фантазія куды багацейшая. «На адным з канцэртаў прыхільніцы падарылі тэпцік, у якім хрыслілі ён дзіця. — узгадвае **Настася ШПАКОУСКАЯ**, салістка гурта **Naka**. Цяпер ён з'яўляецца талісманам гурта. Хоць не заўсёды ўдаецца яго з сабой браць на канцэрты, але гэта самы яркі і запамінальны падарунак. А так, як звычайна, людзі дораць нам нейкія свае кніжкі, хэндмайд, і такія падарункі заўсёды грэюць душу і запамінаюцца надоўга».

Спеваку **Дзмітрыю КАЛДВУ** паклоннікі (будзем шчырымі — найперш паклоннікі), акрамя даволі традыцыйных карцін і фотакалажаў, дораць і рознае незвычайнае: аднойчы, напрыклад, гэта была гітара з цукерак, летась — яшчарка (дакладней, самаробнае ўпрыгажэнне «сузор'е» у выглядзе яшчаркі, якое спявак паставіў дома). Яшчарка наогул дораць часта — спявак іх калекцыянуе. А яшчэ адзін падарунак **Дзмітрыя** памятае дагэтуль як вельмі своечасовы: «Тады толькі завяршыўся праект «Фабрыка зорак», у якім я ўдзельнічаў, і прыхільнікі, якія з'явіліся ў мяне за гэты час, падарылі машыну для кавы. Паколькі я жыву на здымнай кватэры і харчаваўся як даўдзецца, гэты падарунак быў не проста прыемным, але і вельмі карысным».

«Для мяне самымі каштоўнымі і запамінальнымі з'яўляюцца падарункі, зробленыя сваімі рукамі, — дзеліцца **спявачка ГЮНЕСЬ**. — Магу пахваляцца тым, што мае паклоннікі заўсёды творча падыходзяць да гэтага пытання і не перастаюць радавацца мяне прыемнымі сюрпрызамі. Напрыклад, адна дзючыца з Магілёва сваімі рукамі зробіла сувеніры з маёй вывай — магніты, біжутэрыю. А зусім нядаўна падарыла завушніцы ва ўсходнім стылі. Яшчэ часта дораць карціны, якія самі малююць. Усе работы захоўваюцца дома ў маёй мамы і з'яўляюцца вялікай каштоўнасцю».

На канцэртах самых адданых прыхільнікаў я заўсёды магу пазнаць па букетах белых руж. Яны ведаюць, што я люблю менавіта іх, і заўсёды прыходзяць падрыхтаванымі.

...Мільёны пунсоў ружаў — гучыць, безумоўна, прыемна, але неверагодна. А вострае тэлеведучы **Алена СПІРЬДОВІЧ** без усякіх перабольшанняў можа пахваляцца, што атрымала цэлы куст кветак:

— Памятаю, гэта былі Дні культуры Беларусі ў Латвіі. У Рызе мы ладзілі вялікі канцэрт, недзе ў канцы мая. І востра выходжу я на сцэну, пакуль рыхтуюцца чарговы артыст, і нешта раскаваю. Заўважаю, што людзі ў зале смяюцца. Павярнулася, а там падкраўся мужчына з абрэзаным кустом бэзу. У мяне хоць і любімыя кветкі жоўтага колеру, але таксама вельмі люблю бэз і ландышы. Я на эмоцыях абняла гэты куст і падзякавала. Мужчына пайшоў, а я засталася з бэзам на сцэне. Добра, што «Песняры» дапамаглі мне вынесці яго адтуль. Мы жылі ў маленькай прыватнай гасцініцы і ва ўсе вазы, якія былі там, паставілі гэты бэз.

Яшчэ часта дораць жоўтыя рэчы. Сябры, калі бачаць нешта жоўтае і прыгожае, то купляюць для мяне. Даходзіць да смешнага часам. Напрыклад, у Віктары Алешкі ёсць кудур для сукана жоўтага колеру. У мяне ёсць розныя, а такога няма. І Віка, калі сустракаеся з ёй недзе ў грывёрыцы, кажэ: «Я б табе яго падарыла, але ж там «Алешка» напісана».

Ніна БАГДАНАВА адзначае, што найчасцей прыемнымі «плюшкі» і ўдзячнасць прыхільнікаў атрымлівала не якая спявачка і тэлеведучая, а як любімы дзіця ў радыё:

— Бывала, падчас эфіраў перадавалі нават шашлык, торцікі, сандвічы, а пасля працы магла знайсці на капюце машыны букеты кветак. Самы цікавы быў выпадак, калі я доўга жартавала: мяса мне дораць, калі ж канану атрымаю? І вост адзін з актыўных слухачоў, які ўвесь час падлічваў «медыйны маньяк Ілюша», прапанаваў сустрэчу. Я была дзючынай адзінкай і жыва на здымнай кватэры, таму сустрэліся мы ў офісе, каб без рызык. Ён паказаў мне матэрыялы і розныя мадэлі канану — маляў, выбіраюць, што падбаацае. Я выбрала вялікую, куткавую канану з дарагой тканіны. У дзень, калі заказ павіны былі прывеці, раздаўся званок у дзверы. Адчыніў — уваходзяць два грузчыкі і ўносяць частку старой канану. Я ў слэзы і думаю: «Гэта ж трэба было та паверыць! Хто табе будзе дарыць канану?» А праз пяць хвілін заходзіць гаспадар той фірмы і іншыя зборшчыкі з маім заказам. Канана служыць мне вост ўжо гадоў пяць. Нават прайшла ўжо выпрабаванне маім сынам, які любіць маляваць на ёй маркерамі. Шкаду, што не працую цяпер на радыё і не магу падзякаваць. Яшчэ адзін з дарагіх для мяне падарункаў быў мне зроблены падчас эфіра 31 снежня. Я далазна затрымлівалася на працы і адчувала сум і адзіноту. Відаць, недзе ў голасе гэта праскочыла. Кур'ер прывёз мне букет кветак і сертыфікат у ювелірнае салон на суму каля ста долараў (у той час — ого!). І потым на яго я набыла завушніцы з белага золата, якія і сёння нашу з дадавальнем».

А вост **беларускі музычны праект «Світар Бойз»** сам любіць рабіць падарункі іншым — то відэюмоу поп-дзіву **Джэніфер Лопэз** у Мінску дзяляць гармонікам і балалайкай, то прапывае «аліпу» футбольнаму клубу «БАТЭ» або тэнісістка **Вікторыі Азаранчы**. Цяпер вост хлопцы зноў запісалі песню да 45-годдзя сваёй любімай спявачкі і адной з самых улюблевых жанчын планеты **Джэй Ло** — ды не адны, а ў суаўтарстве з папулярным рэперам **Mr. President**. І без лішніх сумненняў адрвалі яе на афіцыйны фан-сайт спявачкі, падпісаўшыся: «From Belarus with neverending Love!» «Мы проста хочам на ўвесь свет голасна абвясціць, што **Джэніфер** — самая неверагодная, жаданая і любімая жанчына ў свеце», — абвясцілі паддзяэрні ў піры ўдзельнікі гурта. Поп-зорка беларускіх прыхільнікаў, дарэчы, падзякавала.

Алена ДРАПКО, Вікторыя ЦЕЛЯШУК.
Фота з архіваў артыстаў

І мы там былі

МСЦІСЛАЎ У ЛАТАХ

На два дні старадаўні горад Магілёўскай вобласці стаў цэнтрам рыцарскага фесту

Звычайны невялічкі райцэнтр было не пазнаць. На яго вуліцах быццам бы перамяшталіся адразу некалькі розных эпох. Жанчыны ў сярэднявечных сукенках, мужчыны ў рыцарскай амуніцы, дзеці ў традыцыйных строях. Песні, музыка, турніры, конныя баі, кірмаш рамёстваў, гульні, дзіцячы плячой прыцягнулі ў Мсціслаў некалькі тысяч чалавек.

ПА ГАЛОЎНАЙ ВУЛІЦЫ ў ЛАТАХ

Цэнтральная плошча горада ледзь умяшчала ўсіх ахвотных паглядзець урачыстае адкрыццё і святочнае шэсце рыцарскіх клубаў. З Беларусі, Расіі, Украіны іх прыехала амаль 320 чалавек.

Асноўным месцам падзей стала Замкавая гара, дзе яшчэ напярэдні раскінулі свой лагер рыцары і іх дамы. Але фестываль не абмежаваўся аднымі замкавымі межамі. У гарадскім скверы працавала выстава-продаж работ дэкаратывна-прыкладнога мастацтва і гасцінна запрашалі да сябе сельгаспадарокі. Суверні на лубы густ прапаноўвалі гандляры горада майстроў, палаткі якіх размясціліся аж на чатырох вуліцах Мсціслава. Сярэднявечныя масты і дэманстравалі на вуліцы Савецкай батлейкі. Не шкадваў народ грошай і на патэныя забавы. Самымі танымі з відовішчаў (усяго 5 тысяч рублёў) былі разнастайныя гонкі, дзе ўспрыце сапаборнічалі парасяты і нават... паўкі і тараканы. А вост квітку на рыцарскія турніры, канцэрты фолк-гуртоў і фашэ-шоу каштавалі ад 20 да 40 тысяч рублёў.

ПАД ГУКІ ГАРМАТЫ

Шмат каго цікавілі тыя артэфакты, якія за апошнія два гады былі знойдзены на тэрыторыі Мсціслава і ў яго ваколіцах археолагамі Магілёўскага МДУ імя Кулішова. Летась са дня рэчкі Віхра дайверы мінскага клуба «Марскі Пегас» паднялі астанкі рыцара XVI стагоддзя ва ўнікальных даспехах. Унутры іх былі рэшткі гэтага воіна. На думку гісторыкаў, ён загінуў у 1502 годзе падчас бітвы з маскоўскім войскам. Перапахаванне невядомага рыцара адбылося ля Замкавай гары — за некалькі гаўдін да таго, як гаспадар свята князь Расціслаў Мсціславіч разам з княгіняй Анастасіяй Слуцкай аб'явілі аб пачатку фесту. Як адзначаў кіраўнік археалагічнай экспедыцыі, доктар гістарычных навук, прафесар Ігар Маршалюк, гэта наогул незвычайны для нашай краіны факт: астанкі воінаў часоў ВКЛ дагэтуль яшчэ не знаходзілі. Але, удакладніў ён, не выключана, што падчас далейшых археалагічных даследаванняў з'явіцца і іншыя знаходкі.

ФОТА БЕЛТА

катлеты. Цікава было назіраць за чаргой апанантых па-старадаўнаму людзей з міскама, якіх абслугоўвалі кухары з сучаснага гуразніка.

— Мы тут упершыно, але шмат чаго добрага чулі пра гэты фест ад нашых калег, арганізацыя — проста супер. Па нас у Смаленск арганізатары нават паслалі аўтобус. І там знайшлося месца і ўсёму нашаму скраб — сталам, лаякам, посуду, — дзялілася уражанымі Ганна са смаленскага клуба «Крыжак», які 10 гадоў таму заснаваў яе муж. У Мсціслаў сюды прыехалі разам з 6-гадовай дачкай Ірынай.

А вост рыцары смаленскага аддзялення ВКГ «Нюрнберг» на фестывалі ўжо другі раз.

— Тут па-сапраўднаму хатняя атмасфера, паціўныя людзі, — падзяляўся ўражанымі Сяргей. Ён ярка рыхтаваў сваю албурду да бітвы.

— Па правалах бою, мы не прымянем зброю па яе сапраўдным прызначэнні, але яна павіна захоўвацца ў эстэтычным выглядзе, — патлумачыў ён, перахінуўшы мой погляд. — Але без трымаў справа не абходзіцца. Найбольш сур'езныя іх — страшэннае мозга ці пераломы. У навічоў яшчэ вельмі часта трапілі ўдары. Калі на вуліцы такая гарачыня, як цяпер, а ты ў ваўтоцы, на якую надзета металічная амуніцыя на 25-30 кілаграмаў, дык не заўсёды бывае камфортна.

САМЫЯ АПАНАТАНЫЯ РЫЦАРЫ — ТУТ

Па-сапраўднаму святочны дух лунаў над Замкавай гарой, дзе амаль без перапунку адбываліся турніры і канцэрты ў сярэднявечным стылі. Тут жа вычылі асновам старадаўняй культуры. Ноччу і наогул відовішча было захапляльным. На пляцоцы, дзе клубы разбілі адзін вялікі лагер, не было свабоднага месца. Тут жа працавалі паходныя кухні, хаця Мсціслаўскае райпа прыгатавала для гасцей смачны боршч, бульбяную кашу

Даты	Падзеі	Людзі
<p>1029 год — 985 гадоў з часу нараджэння Усяслава Брачыславава, князя полацкага з 1044 года. Сын Брачыслава Ізяслава, Святаслава і Усевалада Яраславічаў ім паходзе супраць качуўнікаў-торкаў. Імкнуўся пашырць Полацкае княства і адстойваў яго самастойнасць. У 1065-м няўдала напаў на Пскоў, аднак здолеў разбіць войска наугародскага князя Мсціслава на р. Чарэха, пасля чаго ў 1066 годзе захапіў Ноўгарад, выхазіў Сафііўскага сабора званы і іншыя каштоўныя рэчы, а частку горада спаліў. У бітве на Нямзе ў 1067 годзе быў разбіты Яраславічамі, на перамовах каля Оршы ўзяты імі ў палон і адрэвалены ў Кіеў. Падчас Кіеўскага народнага паўстання 1068-69 гг. вызвалены гараджанамі і 7 месяцаў быў вялікім князем у Кіеве. Падчас паходу на Ізяслава Яраславіча вярнуўся ў Полацк, але быў выгнаны адтуль Ізяславам. З войскам, набраным сярэд фініскага племя вадзь, у 1069-м разбіты пад Ноўгародам. У 1071 г. вярнуў княжанне ў Полацк. Пабудоваў Полацкі Сафііўскі сабор. За рашучасць, розум і энергію прызваны народам Чардзеём. Памёр у 1101 годзе.</p>	<p>Еўропе астранамічны абсерваторыі. Праводзіць сістэматычныя астранамічныя назіранні камет, малых планет, туманнасцяў і зорных скопішчаў. Склаў каталог больш як 600 туманнасцяў, даследаваў арбіту і рух малой планеты Дзіяна. Яго працы публікаваліся ў вядучых астранамічных часопісах. У 1886-1895 гадах на ўласныя сродкі выдаў матэрыялы сваіх амаль 20-гадовых астранамічных даследаванняў. У 1897-м перадаў у Казанскі ўніверсітэт інструменты, абсталяванне і навуковую бібліятэку, што дазволіла ў 1899 г. пабудаваць каля Казані новую абсерваторыю, якую пазней назвалі імем навукоўца. Ён быў выдатным музыкам (піяніст, арганіст), прапанаваў творчасці М. Глінкі, шмат аўтографавуў яго і партытуру оперы «Іван Сусянін» перадаў у Публічную бібліятэку Пецярбурга. У канцы XIX ст. захапіўся расійскай вайскай гісторыяй, праішоў па месцах, звязаных са швейцарскім паходам Суворова (1799), дзе на ўласныя сродкі ўстанавіў помнікі і мемарыяльныя дошкі. Сабраныя ім матэрыялы (ядры і зборю з месцаў) перадаў у Суворавскі музей у Пецярбургу. Памёр у 1915 годзе.</p>	<p>1933 год — нарадзіўся Артур Вернеравіч Вакер, беларускі вучоны ў галіне анкалогіі, доктар медыцынскіх навук (1995). Аўтар навуковых прац па распрацоўцы метадычкі арганізацыйна-апаляўнага лячэння хворых з распаўсюджанымі наватворамі галавы і шчы. Арганізатар лор-анкалагічнай службы ў Беларусі.</p>
<p>1828 год — нарадзіўся (вёска Кустовічы Паўлавіч Энгельгард, астраном і мецэнат, член-карэспандэнт Пецярбургскай АН (1890), доктар астраноміі. У 1872-79 гадах пабудаваў каля Дрэздэна (Германія) адну з лепшых на той час у</p>	<p>Андрэй ВОЛЯН, палітычны дзеяч, філосаф, ідэолаг Рэфармацыі: «<i>Вартая найчасцей і спараджэнецца вартым</i>».</p>	<p>Было сказана</p>

СЁННЯ

Месяц

Маладік 27 ліпеня.
Месяц у сузор'і **Льва.**

Імяніны
Пр. *Валянціны, Юліі, Івана, Паўла, Пятра, Фёдара.*
К. *Марты, Антона, Канстанціна.*

Сонца	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск	5.18	21.13	15.55
Віцебск	5.11	21.09	15.58
Магілёў	5.08	21.03	15.55
Гомель	5.11	20.53	15.42
Гродна	5.34	21.27	15.53
Брэст	5.42	21.21	15.39

ЗАЎТРА

Геамагнітная ўзрушэнні

ГРОДНА	МІНСК	МАГІЛЕЎ
+19...+21°C +29...+31°C	+17...+19°C +28...+30°C	+16...+18°C +28...+30°C
ВІЦЕБСК	БРЭСТ	ГОМЕЛЬ
+19...+21°C +27...+29°C	+19...+21°C +27...+29°C	+16...+18°C +28...+30°C

Абазначэнні:
 — няма прыкметных геамагнітных узрушэнняў
 — невялікія геамагнітныя узрушэнні
 — слабая геамагнітная бура

...у суседзях

ВАРШАВА +27...+29°C	КІЕЎ +29...+31°C	РЫГА +29...+31°C
ВІЛЬНЮС +29...+31°C	МАСКВА +29...+31°C	С.ПЕЦЯРБУРГ +23...+25°C

УСМІХНЕМСЯ

Ахоўнік мэблевага салона ні разу не спаў на адным месцы двойчы.

Дыялогі ў сёце.
 — Давай сустрэнемся каля «Макдональдса».
 — Як я цябе пазнаю?
 — Я памахаю табе жыватом.

Аб'ява ў паліклініцы: «Усіх, хто зраўмеў сэнс жыцця, псіхіятр прымае па-за чаргой».

— Я люблю цябе, мне вельмі добра з табой, давай бачыцца часцей!
 — Не можам мы бачыцца часцей, чым раз на тыдзень — я ж субота!

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадставіўкоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар КАРПЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: Н. ДРЫЛА (намеснік галоўнага рэдактара), Н.КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. КІРШЫЧУК, А. ІЛЮКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), Н. РАСКОЛЬКА, С. РАСКОЛЬКА, А. СЛАНЕУСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, П. ЦІМОШЫН

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»
АДРАС: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага 10-а.

Тэлефоны: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс); адрэдакцыі: пісьмаў — 287 18 64, падліку і распусюдвання — 287 18 38, 287 17 21, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадатка: «Чыронья змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 44 12, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 45 29 29, Гомелі: 40 91 92, Магілёве: 32 74 31, на Мінскай воблі: (017) 292 21 03; бухгалтерыі: 287 18 81.
<http://www.zviazda.by>;
 e-mail: info@zviazda.minsk.by, прыёмны тэл./факс: 287 17 79, РЭКЛАМЫ e-mail: reklama@zviazda.by

(для зваротаў): zvarot@zviazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаванням рэдакцыі. Рэдакцыя на сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета адрэдакцыя ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку» ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004.

220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў у тыдзень. Тыраж 20,672. Індэкс 63850. Зак. № 3045.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Нумар падпісаны ў 19.30
28 ліпеня 2014 года.